

SETMANARI CASTELLARENÇ

ANY V :: NUM. 202
Castellar del Vallès 8 gener 1937

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Presumpció inadmissible

En la major part de les ocasions els homes jutgem els fets amb els atenuants de l'experiència que el transcurs de la vida mateixa ens ha ensenyat. I és per aquesta mateixa raó, que en pronosticar un futur resultat ràpidament li és aplicat un final fatal o per l'avançada li donem els més bons auguris. I seguint aquestes trajectòries moltes vegades—no totes,—la presumpció resulta un catastròfic fracàs.

Per a convence'ns de què amb molta facilitat un home pot sortir enganyat del seu cop d'ull, trobarem a tothora les suficients i positives proves i arguments: perquè sentir a dir, que una tal actitud adoptada és el disbarat més gran del segle, és molt corrent; així com també veure aquell mateix locutor que d'aquella forma parlava, revejar-se en aquelles aïgues que primerament volia fer creure a dreta i esquerra que eren tènues, pel sol fet de no tenir-hi ell els peus a dintre, és arui, una altra ben palesa realitat.

El que ens costaria més d'empassar, seria que una veritat coneguda i sospesada sobradament per a nosaltres i que amb tota franquesa l'haguéssim comparada, se'ns presentés als nostres ulls amb aires elevats i abillada amb una presumptuositat premeditada volgués intentar fer-nos menjar gat per llebra.

La presumpció vol anar sempre disfressada amb el lleuger vel de l'engany, però, les més de les vegades resulta que per la mateixa transparència deixen entreveure que tot quant dintre seu enclou, ha d'ésser de tots inadmissible.

Interessant conferència agrícola

Organitzada pel Sindicat Agrícola de la C. N. T. d'aquesta població, va tenir lloc el passat dimecres, a la nit, a l'Excelsior Cinema, l'anunciada conferència agrícola sobre el tema «Els tècnics i l'Agricultura», a càrrec de dos enginyers agrònoms del servei tècnic de professions lliberals de la C. N. T.

Obrí l'acte el company de la localitat Miquel Homet, dient que el motiu de la conferència era el d'orientar a la massa obrera camperola i infiltrar-los sobre la importància tècnica que té l'agricultura.

Cedeix la paraula al company Just Cafresa, qui començà planyent-se de la poca concurrència a l'acte, davant la importància del cens del nostre poble.

Diu que els camperols no són retribuïts en llurs esforços i que d'aquests se'n gaudeixen els intermediaris, pel que s'ha de procurar suprimir aquests darrers per mitjà de les col·lectivitzacions, doncs avui dia la gent del camp encara usa gairebé els mateixos procediments que mil anys enrera, cosa que ha de desaparèixer, puix són procediments rutinaris, tota vegada que per això hi ha els tècnics per a

orientar i fer que l'agricultor progressi en coneixements tècnics i es posi al nivell del progrés actual de totes les indústries en general, doncs el pagès també ha d'ésser qui s'ha d'adaptar a la transformació dels actuals moments i per consegüent ha de fomentar l'economia, prescindint de tendències sindicals, deixant de banda la política, vetllant per l'economia, doncs la una cosa està completament deslligada de l'altra.

Diu que el sistema de col·lectivització de les terres, serà qui imposarà les noves pràctiques de conreu, doncs si veiem que les fàbriques s'han col·lectivitzat per haver estat incantades pels treballadors, els pagesos hem de fer igual amb el camp i per tant, cal voler estudiar i practicar les tècniques de l'agricultura, deixant apart aquells que avui dia encara estan que els tècnics no han d'ensenyar res als pràctics que més que pràctics es podrien nomenar rutinaris.

Als Balcans, el blat es ven a un preu sobre 22 pessetes els 100 quilos, però saben perquè poden posar aquest preu tan baix, perquè amb el sistema de col·lecti-

vitzacions i de la tècnica moderna, es supprimeixen els intermediaris i el guany d'aquests podem defensar-nos-el nosaltres, fent que produïm molt més i a un preu reduït, en sortim més beneficiats que no pas enriquint a un tercer, que és qui en resum es beneficia dels nostres esforços.

Diu que els Serveis Tècnics de Professions Lliberals de la C. N. T. està muntant uns laboratoris per tal d'obtenir fórmules per l'extermini de les plagues del camp.

Mai hem d'anar de cara a una especulació familiar, sinó que com a Terrassa i altres llocs hem d'anar tots els obrers del camp, prescindint de les ideologies polítiques o sindicals, a un sistema de col·lectivització i que per mitjà dels tècnics sapiguem escollir les terres apropiades per les diferents classes de conreus i que cada poble per sí cultivi allò que més convingui al seu clima i a les seves terres.

Diu que solament a base d'una col·lectivització pot portar-se a la pràctica l'intercanvi de productes entre els pobles i que el mateix que fan aquells que tenen muntat un celler cooperatiu amb el vi, es pot fer el mateix amb altres productes.

Diu que en els pobles eminentment industrials com aquest, costa més de col·lectivitzar-se, doncs quasi arreu tothom té un trosset de terra pel consum familiar, però hem de tenir en compte la desvalorització dels seus productes, perquè són elaborats sense adquirir coneixements tècnics tan necessaris com eficaços, per consegüent, doncs, s'ha de recórrer forçosament a la col·lectivització per tal de produir més, superior qualitat, preus més avantatjosos i més remuneracions, tota vegada que es suprimirien els intermediaris.

Cedeix la paraula al company Josep M.ª Valls, el qual comença dient que els tècnics agrícoles molts camperols es creuen que solament passen la vida estudiant i demostra que també han d'adquirir la pràctica, doncs si convé també saben manejar destrament les eines com qualsevol pràctic-rutinari. Aquests pràctics rutinaris moltes vegades donen la culpa d'una mala anyada a una boira, etc. i saben què és, que no han sabut cuidar les plantacions com calia per preservar-les de les inclemències del temps desfavorable.

Fa un gran elogi d'un germà de l'immortal Ferrer i Guàrdia, que era camperol, de Llinàs, havent romàs molts anys en diversos països de l'estranger i havia pogut comprovar la diferència entre els pràctics i els tècnics. Posa per cas que va ésser ell el primer qui va cultivar el préssec primerenc a la nostra terra amb un resultat fantàstic a causa dels abundants dies de sol de què gaudim, ço que féu que a l'exportar a l'estranger les preferissin perquè eren saturades de la mateixa planta. Els llimoners diu que li produïen de 100 a 150 dotzenes de llimones cada un, el qual feia es treïés un rendiment de 100 a 125 pessetes del fruit de cada arbre i ja veïeu vosaltres els pocs metres quadrats de terreny que ocupà un llimoner, això si s'han de fer les coses i saber perquè es fan i per això hi han els tècnics per assessorar.

Explica la diferència que hi ha entre un tècnic i un teòric i entre un pràctic i un rutinari.

També diu que el rutinari emplea els fems, dipositant-los a la terra en petits munts i després d'uns dies els colga; fent-ho així de ben poca cosa serveix aquest adob, però en canvi si es colguen tot seguit, o sigui sortint del corral quan precisament aquella fetor que és la causa orgànica principal que porten o sigui l'amoniac, és quan donen el vertader resultat, quin sistema solament s'emplea a la Plana de Vic, essent doncs, qüestió de tècnica, que si bé la majoria de camperols no hi creuen, és perquè generalment el pagès qui més qui menys, tothom es creu saber-ne fer.

Remarca el problema de l'escassetat de sucre, el qual degut a conveniències de la «Compañía General Azucarera Española», resta tancada a Catalunya una fàbrica existent a Balaguer, cosa que si el pagès és el qui fa la remolatxa al camp, també podria després per mitjà dels tècnics fer-la elaborar i anant a la col·lectivització establir també la fabricació de sucre a aquesta fàbrica avui parada i no sofriríem les conseqüències de l'escassetat i ens en beneficiaríem nosaltres mateixos.

Al pagès quan ven li passa una cosa molt estranya i és la de què li posen els preus els altres o sigui els intermediaris i això que ell és l'element principal, doncs per això és necessari establir la col·lectivització per efectuar l'intercanvi i diu que els camperols han de fer com els industrials de la ciutat feien, protegir-se mútuament i no esperar que altres dictin lleis protegint l'agricultura, senzillament el que ha d'imperar és el companyerisme.

El company Miquel Homet, després de glossar per la col·lectivització total, clogué l'acte.

A la sortida foren repartides unes memòries del Congrés Regional de Camperols de Catalunya celebrat el mes de setembre propassat

B. S.

Vida Municipal

El Consell Municipal, es complau en fer públic que la Mútua d'auxilis d'Enfermetats de la Casa Vda. de J. Tolrà, ha fet entrega de la quantitat de pessetes 14.874'52 import del capital de la mateixa, més 100 pessetes que Josep Umbert, ha cedit com a renúncia del preu del lloguer que la Mútua havia de satisfer pel local que ocupaven.

Les esmentades quantitats, seguint els desitjos de dita Mútua, el Consell Municipal les accepta amb satisfacció per ésser destinades al pagament de jornals pels treballs projectats de convertir en terrenys regadius, Fonts-Calents, La Vineta, la Plana de Can Carné i la Bruguera, a l'objecte d'obtenir un major rendiment en la riquesa agrícola del nostre terme municipal, que tants beneficis reportarà i a la vegada contribuirà a poder donar feina a obrers que no tenen treball.

Aquesta lloable iniciativa de la Mútua, ha merescut l'aprovació unànime i sincera del Consell per les proves d'afecte i patriotisme que enclou envers tot el poble i un acte de companyonia per aquells que es troben en atur forçós.

Davant d'aquesta gesta és quan més interès hom pasará, si hi cap, perquè el projecte sigui una realitat.

No cal pas oblidar que és una obra d'importància en quant a la seva part econòmica es refereix, fent que es presentin inconvenients que el Consell procurarà vèncer per tal d'aconseguir el capital necessari per atendre el cost de les obres.

L'exemple de la Mútua ens encoratja i esperem que serà imitat, aportant-hi tots, el nostre més entusiasta esforç. Aquest escalf del poble, farà possible que el Consell pugui obtenir l'ajut econòmic de la Generalitat.

Des d'ara, queda oberta una llista de donatius o ofertes d'aportació personal en treballar gratuïtament un nombre determinat de jornals a les obres de construcció de les tuberies, etc. i si bé esperem que cada u hi contribuirà segons siguin les seves possibilitats, més ho esperem d'aquells veïns dedicats excusivament a les feines agrícoles, car el projecte referit, és a ells a qui més directament interessa.

Tenint en compte que les forces proletàries i democràtiques d'aquest poble, des de què la voluntat popular ha pogut imposar-se una tasca constructiva i depuradora en tots els aspectes de la vida ciutadana, havent-nos sorprès la Revolució en gran part del camí a recórrer, net de les males herbes de la reacció i la plutocràcia.

Continuant amb més fermesa aqueixes directrius, aquest Consell Municipal, recollint un estat d'opinió favorable i gairebé unànime, ha acordat canviar el nom de l'agregat Sant Feliu del Recó, pel de «Recó del Ripoll».

Es fa públic a tot el veïnat, que les Conselleries de Proveïments i Agricultura i de Defensa, han traslladat llurs domicilis als baixos i primer pis, respectivament, de l'ex-Casa Consistorial (Major, 74). Per consegüent, tots aquells afectats per qualsevol assumpte de competència de les esmentades Conselleries, hauran de dirigir-se a l'esmentat domicili.

Castellar del Vallès, 7 de gener de 1937.

El President del Consell Municipal,

V. ROCA

F. A. I. - A. I. T.

Activitats Llibertàries

S'organitza un curs de Gramàtica Castellana, a on podran prendre part tots els joves d'ambdós sexes que vulguin millorar la seva cultura.

Tots els que vulguin cursar el susdit curs, que passin pel local social carrer Major, 86, tots els dies de treball, de les 7'30 a les 9 del vespre.

LA JUNTA

Avís

Havent-se extraviat els carnets números 755 i 439 propietat dels companys Josepa Gutés Ubàguls i Jaume Vallmitjana Jordà, es prega al que pugui haverlos trobat, es serveixi retornar-los a la Secretaria del Sindicat de Professions i Oficis Diversos U. G. T.

Si transcorreguts 10 dies del present avís no han estat retornats, es procedirà a estendre nous carnets als interessats quedant per tant, anul·lats els números anteriors.

LA JUNTA

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

CASTELLARENCS!!!
SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Instants evocadors

Heus ací la gesta admirable d'un poble infinitament gran, iniciada també per uns homes que saben estimar-lo i que amb la seva sensibilitat elevada, enlairen més amunt encara el nom del nostre poble volgut, el nom de la nostra Catalunya!

Era ahir justament que finia en l'escalf de la reraguarda la «Setmana de l'Infant»; aquesta setmana que cobriceïla d'encant els homes i que també com a primordial, sadolla les il·lusions dels infants bo i despertant-los-hi en el món infinit del seu idealisme enlairat, noves fantasies i somnis.

Aquest any, però, té un doble sentit aquesta festa i un doble fons: Estem en guerra!... i els infants de les províncies de Castella i Galícia, són confiats a nosaltres. Els efectes d'una tragèdia que per principis d'humanitat hem de sostenir contre els enemics de la pau, ens ha imposat un nou deure i aquest l'ha canalitzat acuradament amb el concurs altruista de tot un poble que vibra, un Comitè competent, que sap elevar el nom de Catalunya a les esferes més rellevants, de l'austeritat i dignitat humana.

A cada infant en aquests dies, si bé viu la dissort de la guerra trobant-se separat dels seus familiars propis, no l'hi

ha mancat aquell present que li acarona tan les seves il·lusions i que l'hi fa oblidar unes que altres hores, de l'amarguesa, del regust de fel que el ronc del canó i l'esclat de la granada, els havia portat al cor.

Sincerament devem felicitar a tots aquells que han organitzat festes i han obert subscripcions per tan magnífica obra i especialment a aquells castellarencs que amb el seu esforç han sabut iniciar-ho, col·laborar-hi i portar-ho a terme, amb tota mena de desinterès i sacrifici.

Demà que hagi acabat la guerra... aquests infants d'avui repatriats novament... seran homes. Homes conscients i dignes que viuran en una societat florent, lliure i humana!

...I un dia, qui ho sap si el tornasol d'un record que no se'ls hi acabarà mai de difumar, els portarà dintre el cor un rajolí de melangia que se'ls farà veement... intensament... dolçament... i recordaran: Catalunya... Catalunya!... Catalunya!...

Per a nosaltres, serà el millor testimoni d'agraïment que podran tributar-nos.

LL. CANET I FOIX

L'oca misteriosa

VIII

Apareix Segismunda

Tan bon punt mostràrem l'estoig amb la cadena d'or, hi hagué una altra sorpresa general. Si l'alegria més intensa havia estat la tònica general fins aquell moment, podrà considerar-se amb quines explosions d'entusiasme fou acollit el fet de mostrar a aquelles senyores la cadena d'or que havia «fet» l'oca en els dies que la tingué el Bon Home, el nostre conveí de Castellar del Vallès.

Noves explicacions i noves falagueries que sempre es resolien en el mateix tornaven:

—¡Cuanta alegría!... ¡Cuando lo sepa tu mamá!... Con estos señores, ha entrado nuevamente la alegría en nuestra casa...

—Con esta cadenita, que es un recuerdo de papá—digué la senyoreta Aurora—jugava preferentement todos los días la endemoniada «Lola». Todavía no me explico como pudo tragársela en un momento de descuido. Ya en otras ocasiones, jugueteando, había estropeado

cachivaches sin importancia; pero nunca había tenido oportunidad de llegar a tanto. Cuando se nos extravió la «Lola», en nuestro viaje a Caldas, precisamente había dos días que había consumado este trance anómalo. Ustedes comprenderán, por lo tanto, nuestra doble inquietud.

—Estas iniciales—insinuàrem tímidament—en el remate de la cadenita, tendrán indudablemente su significación.

—Cabal. Son las iniciales del lema que ostentó mi papá durante toda su vida. Lema que continua siendo la divisa tradicional de mi casa. ¿Ven ustedes?... M. A. Y. A... Significan «Mucho Amor Yo Ambiciono». En el frontispicio de nuestra casa solariega de Uspallata, y en cuantos papeles de importancia tenía de firmar mi papá, preside esta divisa humana como norma de su estirpe y dignidad proverbial.

—Rasgo altanero y noble—afegí Rodrigo Castela—que acredita los trazos del chileno emprendedor.

—Y esto no es todo. Adoptó mi papá este lema, porque estas palabras fueron las primeras que en español, supo pronunciar su madre indiana, mi abuela paterna. «Mucho amor yo ambiciono», vino a constituir, a fuerza de prodigarse a través de los años, la pauta de la civilización de los Barroso de Valdivia, fundadores de la dinastía de mi papá, terratenientes modernizados del poblado de Uspallata.—

En aquest punt de la conversa, fou quan Rodrigo Castela precisà el seu origen de xilè i entruncat familiarment amb alguns residents benestants de Barandella, la població més veïna d'Uspallata.

No en volgueu més de rebombori llavors. Semblava que ja es coneguessin de molts anys. Una amistat més que fraternal, vorejant els afectes més intensos, quedava segellada amb realitats específiques. La senyoreta Aurora i Rodrigo Castela, feien parella apart i retriuen amb tota vehemència els records més evocadors i objectius de Santiago de Xile i els seus voltants. Segismunda, Zacarias i jo, acabant les tasses de cafè, encara anàvem retraient i relatant les facècies de la «Lola», convenint en què donàriem les instruccions oportunes a fi de què el més prompte possible els hi fos tramesa l'oca. A més, de totes passades, ens feren decidir a què els teníem de fer una nova visita, especialment per a conèixer i saludar la senyora Pilar Acosta, Vídua de Barroso. La seva insistència pogué més, i naturalment, accedírem amb tota sinceritat.

—De momento, van a conocerla en retrato—ens digué Zacarias, mentre ens ensenyava unes quantes fotografies de la seva mestressa i protectora.

I efectivament, tots encuriosits, poguérem apreciar l'aparença fotogràfica de donya Pilar. Una dama bellíssima, de personal i atractiva distinció. Acusats perfils artístics i aspecte de sobrietat i intel·ligència, acusaven a simple vista els trets principals d'aquelles fotografies.

Indubtablement, es tractava d'una gran dama. Una senyoria inconfusible, especial i elegante, compendia tota la composició mestrívola.

I mentre silenciosament, contemplàvem les fotografies, ignorem per quin poder evocador, retrospectiu, apareixien en la nostra memòria, les característiques juvenils d'una Pilar Acosta de menys alcuria i categoria; una Pilar Acosta a semblança i estil de moltes altres dones que havíem tractat en la nostra primera joventut. Una vaga reminiscència, una figura borrosa, ja llunyana en els nostres records, inquietà per un moment el nostre esperit.

Aquesta presumpció instintiva, però,

estava mancada de fonament. No recordàvem haver tractat cap xilena, ni el nom de Pilar Acosta ens feia concebre cap judici concret.

Amb aquestes confusions particulars, arribà l'hora de la partida. La despedida fou extremadament cordial. Fins a la nova visita promesa, en els cors de tots hi batejava una nova impaciència que tenia tota la càlida tendresa d'una nova emoció. No ens equivocariem si asseguréssim que, pocs moments més tard, ja Segismunda estava ansiosa per veure a la «Lola», Rodrigo Castella per a veure a la senyoreta Aurora, i nosaltres per a conèixer personalment a la dama Pilar. Motius?... De moment, si n'hi havia, no atinàvem a especificar-los.

J. VIVES I BORRELL

NOTICIARI

NOVA COL·LECTIVITZACIO

A partir d'aquesta setmana ha quedat col·lectivitzada l'empresa cinematogràfica Excelsior Cinema i Cinema Castellarenca.

CONSTITUCIO DE JUNTA

Sabem que la Junta Directiva interna de la Mútua Castellarenca, ha quedat formada com segueix:

President: Jaume Juliana Cabré; Vis President: Joan Romen Vila; Tresorer: Pere Costa Galceran; Comptador: Pere Marra Mañosa; Secretari: Miquel Sautasana Balletbó; Vis-Secretari: Manuel Sabaté Ordeig; Vocals: Josep Carné Caixach i Vicenç Umbert Sors.

A tots els desitgem un bon encert en llurs respectius càrrecs, encara que aquest siguin de moment interins.

LA VIL·LA DE SALUT L'ALIANÇA

Ens assabenten que durant els mesos de gener i febre tots aquells que vulguin ingressar socis de la Vil·la de Salut l'Aliança, poden fer-ho quedant eximits del pagament de la quòia d'entrada, així com també tots aquells associats que vulguin fer traspàs de pares a fills, també queden exclosos del pagament de quota per drets de traspàs.

CASAMENTS

Dia 2.—Jaume Masqué Tubau amb Antònia Serra Treserras.

Dia 4.—Sixte Canadell Rusiñol amb Maria Sellés Rocavert.

Desitgem als respectius esposos una font inesgotable de felicitats.

RACIONAMENT DEL PA

Per tal d'acabar amb certs detestables abusos comesos en l'adquisició de pa, la Conselleria de Proveïments ha fet públic per mitjà de pregó, que a partir d'avui al vespre sigui racionat al consum, per tant, cal presentar la corresponent tarja familiar.

Així mateix ha dit, que seran castigats amb les màximes sancions aquells que no compleixin l'esmentada disposició.

—MODISTA I PROFESSORA DE «CORTE». Li plau oferir-se al públic per tot el ram de modisteria i l'ensenyament del «corte» Sistema Martí. **FRANCESCA BRUGUERA**
Torras, 10

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

DIUMENGE, DIA 10 : : A LA 1'40

Desplaçament a Caldes de Montbui, per a jugar un encontre amistós.

CALDES F. C.
CASTELLAR F. C.

Piñot
Serra Vives
Busqueta Montserrat Albert
Torrents II Morlan Camprubi Homet Oliveras
Suplent: Pagès

PREU ÚNIC: 2'50 PESSETES

MATERIAL ESCOLAR

depèn que el resultat sigui o no satisfactori

De la qualitat del producte

RIBERA, impressor

Puig de la Creu, 3 — Telèfon 17 — Castellar del Vallès